

Дорогою до садочка

Вранці батьки поспішають на роботу, а діти — ні.. Для переважної більшості батьків довести дитину вранці до дитячого садка (навіть якщо він розташований поруч з будинком чималою проблемою. Що вже говорити про ті варіанти, коли дитячий садок розташований в іншому кінці міста, куди добиратися доводиться кількома видами транспорту? Вранці малюки, які не виспалися, вередують, батьки починають нервувати, лаяти їх. У відповідь, діти ще більше хничуть, сльози котяться градом, а якщо ще й погода підкачала, тоді — тримайся! Кепський настрій на цілий день гарантовано! Як зробити дорогу до дитячого садка веселою й цікавою — і для дітей, і для дорослих? Беріть ініціативу у свої руки!

Якщо ваша дитина ще зовсім маленька, ініціативу доведеться брати на себе. Повільно плететься ззаду вас — влаштуйте гру "Хто швидше добіжить до...того дерева, лавки, зупинки». Забігає далеко вперед — «Допоможи мені, синочку (донечко), обійти (і калюжі (кучугури, ями тощо)». Повірте, спрацює. Крім того, і дитини формується почуття відповідальності за іншого, впевненості в тому, що вона вже підросла і може допомогти мамі, татові, бабусі обійти перешкоди або перемогти в забігу. У дитини кепський настрій — розкажіть казку або історію про подорожі гномиків, про те, як зайчик, хом'ячок, лисенятко ходили до школи через небезпечний ліс тощо. Фантазуйте! Якщо дитина доросліша, нехай продовжить розпочату вами історію. Це не лише розвеселить її, а й допоможе розвитку її уяви й мовлення. Повторюйте вивчені з дитиною віршики, співайте пісеньки або зіграйте в «Буріме»: нехай малюк скаже два слова, що закінчуються на співзвучний склад, а ви придумайте рядки, в яких ці слова римуються. Потім навпаки — ви загадуєте, а дитина «придумує». Наприклад, «бджілка» — «квітка». Один малюк 4-х років склав таке: «Пролетіла бджілка-а-а. І зраділа квітка-а-а!» І нехай спочатку це буде не дуже образно і складно — зате весело! Якщо вам доведеться тривалий час йти пішки, можна використовувати час, проведений в дорозі, з великою користю. Наприклад, помітити кілька кущів і звертати увагу дитини на ті зміни, які з ними відбуваються: навесні — розпускаються бруньки, потім з'являються листочки; влітку все цвіте; восени — листя жовтіє, сохне і опадає тощо. Потім вдома можна намалювати те, що ви бачите щодня, або вести щоденник спостережень. Дорогою можна закріплювати з дитиною набуті нею вдома або в садочку знання. Наприклад, якщо дитина недавно ознайомилася з геометричними формами, можна по черзі з нею називати круглі предмети, потім — квадратні. Щойно малюк почав розбиратися в кольоровій гамі — попросіть назвати його предмети певного кольору, але не поспішайте. Нехай малюк засвоїть спочатку один колір,

наприклад зелений, і називає предмети тільки ці кольору. За кілька днів — жовтий тощо. Словесний поєдинок. За нагоди можна пограти з дитиною у «Тварин». Ви називаєте якусь тварину, а дитина у відповідь називає тварину на ту букву на яку ваше слово закінчилося. Наприклад, «вовк — коза». А якщо дитина ще мала, можна просто пограти у «слова» за тими самі правилами, називаючи без обмежень всі предмети, явища і на казкових героїв. Якщо вам доводиться тривалий час стояти на зупинці в очікуванні транспорту, пограйте у «Фігури». Попросіть дитину показати, як стояв би на зупинці зайчик. Нехай стане у характерну для зайчика позу, потім трішки поскаче. Це не тільки пожвавить очікування а й допоможе дитині реалізувати потребу в рухах.